

PĚŠKY A NA KOLE KOLEM DOHALIC

... čtěte na str. 16

KALENDÁŘ MIKROREGIONU 2020

STR. 3

OSLAVY NA HRÁDKU

STR. 7

100 LET TJ SOKOL TĚCHLOVICE

STR. 17

O POHÁR STAROSTY PŠÁNEK

STR. 18

KRÁLOVÉHRADECKÝ
KRAJ

■ Hrádek - Nové zázemí pro místní hasiče [garáž a nástavba] bylo vybudováno díky dotační podpoře. Stavbu garáže podpořilo Ministerstvo pro místní rozvoj částkou 600 000 Kč. Tyto finance obec získala díky ocenění v soutěži Vesnice roku 2017. Nástavba nad prodejnu potravin vznikla díky dotaci z Programu obnovy venkova Královéhradeckého kraje ve výši 1 200 000 Kč. Při příležitosti 125. výročí od založení místního SDH došlo k oficiálnímu otevření a požehnání těchto multifunkčních prostor. Foto: Tomáš Kubeč

■ Boharyně - V letošním roce došlo k odbahnění požární nádrže. Na akci obec získala finanční pomoc z Programu obnovy venkova Královéhradeckého kraje ve výši 414 000 Kč. Jedná se o poslední vodní plochu ve vlastnictví obce, která byla vyčištěna. Foto: Věra Macháčková

■ Boharyně - Děti z místní mateřské a základní školy navštívily počátkem roku místní kravín. Foto: Lucie Tomášková

■ Kunčice - Fotografie pro pamětníky. Jedná se o Oboru [Lesní Pavilon] z roku 1950, kdy byl do Kunčic převezený z výstavy z Prahy. V roce 1970 došlo k jeho zbourání.

■ Podzimní výzdoba v Radostově. Foto: Eva Vašáková

Dříve narození ze čtyř členských obcí mikroregionu se sešli v Dohalicích

Dohalice - V sobotu 5. října se v sokolovně sešlo více než 120 seniorů. Vysoká účast organizátory velmi překvapila a především potěšila. Lidé se rádi setkávají a nezáleží vůbec na věku. Výborné bylo, že se nesešli je dohalští, ale k organizaci se přidaly i Mokrovousy, Mžany a Sadová. Program po úvodním slovu pana starosty Františka Petříka zahájily

děti ze ZŠ Dohalice pohádkou O Budulínkovi a děti ze ZŠ a MŠ Mžany pohádkou Zlatovláska. Následovala přednáška a prezentace policejního preventisty nadporučíka Aleše Brendla o možných nástrahách, se kterými se mohou senioři setkat v běžném životě. Poté k poslechu a tanci skvěle zahrála kapela PEPI-NO BAND. Nechyběly ani dárečky.

Každý účastník obdržel záložky do knížek vyrobené žáky obou základních škol. Aby se dobře luštily křížovky, obce přispěly drobným dárkem v podobě tužky. Všichni si také pochutnali na kávě a zákusku, zejména na medovíku Petry Černé z Mokrovous, který šel doslova "na dračku".

Obci Dohalice děkujeme za přípravu, organizaci a skvělý průběh. Velké

poděkování patří také všem ostatním pomocníkům.

Akce se velmi vydařila a věříme, že se tu určitě senioři nesečkali naposledy. Z jejich řad zaznívala slova chvály a také trocha nostalgie (někteří z nich se do sokolovny vrátili i po třiceti letech).

*Jolana Miškářová
Lucie Brandová*

▪ Více než 120 seniorů přijalo pozvání do Dohalic. Foto: Věra Kobrová

▪ K poslechu a tanci zahrála kapela Pepino Band. Foto: Věra Kobrová

Kalendář 2020 - možnost nahlédnout do různých zákoutí obcí v historii i v současnosti

Už potřetí se do většiny poštovních schránek v regionu dostane mikroregionální kalendář. Ten letošní se podívá do historie členských obcí, a to prostřednictvím historických fotografií, které jsme v regionu sesbírali od starostů. Kalendář nahlédne i do současnosti. Mladý fotograf Matěj Krátký místa z historických fotografií nafotil v současnosti. Máte tak možnost srovnání, jak to v které obci vypadalo před lety a jaký je pohled z dnešní doby. Některé obce najdete v kalendáři vícekrát, jiné zase vůbec. Vysvětlení je prosté – někde se nepodařilo najít žádné historické fotografie (ani ty, ze kterých později vznikly pohlednice) a naopak v některých obcích bylo opravdu z čeho vybírat.

A kdo že je to ten mladý fotograf? Matěj Krátký žije v Sověticích a už od svých jedenácti let fotil v obci různě akce. V deváté třídě se rozhodl studovat obor multimediální a propagační tvorby, nyní je už ve třetím ročníku. Kromě focení také režisuje. Je součástí projektu studentského filmu, na který vás zveme do kina. Film se jmenuje V zajetí sítě a děj popisuje, kam až se člověk může dostat, když bude podceňovat nebezpečí při užívání sociálních sítí. Kalendář fotil od konce srpna a bylo to pro něj velmi zábavné, jak sám říká: „V mikroregionu se mi fotilo přímo úžasně. Podíval jsem se na

facebooku MK foto.

Vraťme se ještě krátce ke kalendáři. Už je to potřetí, co ho mikroregion vydává. Patří mezi počiny, které spojují všechny obce dohromady. Od založení mikroregionu se dodnes potkáváme při různých dotačních projektech – pořizování dětských hřišť, mobiliářů, rozhlásů, výsadbě zeleně a spoustě dalších. Poslední tři roky projekty administrují zaměstnanci Centra společných služeb (dále jen CSS), kteří pracují na rozvoji

mikroregionu, a myslím, že se to daří. Právě z CSS vzešel před třemi lety námet na pořízení mikroregionálního kalendáře. Vznikl tak koncept pěkného projektu, ve kterém se spojují všechny obce mikroregionu. Bez dotací, bez složité administrativy a s perfektním (jak doufáme) výsledkem.

Pokud máte o kalendář zájem, bude k prodeji v kanceláři OU Mokrovousy do konce roku 2019.

Jana Pečenková

▪ Kostel Probluz - historie a současnost. Aktuální foto: Matěj Krátký

Nelehké pátrání po obětech 1. světové války [1914-1918] ze Stračova

Vloni uplynulo 100 let od ukončení 1. světové války (1914-1918). Mnohé obce zpětně pátraly a ještě pátrají po místních obětech. U příležitosti kulatých výročí (2014 a 2018) obrovsky vzrostl zájem o informace všude po Evropě, a tak se stále více archivních dokumentů zpřístupňuje na internetu. Hornorakouská knihovna digitalizovala dostupné Seznamy ztrát (Verlustlisten) - seznamy padlých, raněných a nepřítelem zajatých vojáků rakousko-uherské armády, které se vydávaly v průběhu války. Je možné je procházet i v Digitální studovně Ministerstva obrany ČR, ale z nějakého důvodu jde na seznamech v Rakousku najít údajů víc a prohlížení je přehlednější. Vojenské úmrtní matriky a kartotéky padlých postupně zpřístupňuje Vojenský historický archiv.

Obec Stračov se rozhodla postavit místním obětem důstojný pomník již v roce 2008. Je na něm 9 jmen, z toho 5 ze Stračova a 4 ze Stračovské Lhoty, která za 1. světové války patřila k obci Stračov. Tento jmenný seznam sestavoval pan Mgr. Karel Dunda, stračovský rodák a autor knihy o Stračově a Klenici, který se zřejmě opíral hlavně o zápisy z Pamětní knihy obce Stračov, a pomáhali mu v tom místní členové spolku Historický c.k. řadový pěší pluk č. 18 - přátelé a příznivci vojenské historie. Tehdy ale nebyly výše uvedené dokumenty přístupné na internetu, takže ucelené vyhledávání obětí bylo prakticky nemožné: jmen jsou statisíce. Pamětní kniha Stračova se mezitím bohužel ztratila.

K loňskému 100letému výročí skončení Velké války jsem se snažila vyhledat oběti ze Stračovské Lhoty. Také já sama jsem vycházela z Pamětní knihy Stračovské Lhoty, která je uložena v Okresním archivu v Hradci Králové. Lhotecký kronikář pan Braun uvádí jmenovitě osm obětí a z toho jsem vycházela. Dnes už jsem zase trochu moudřejší a seznam obětí je o 2 jména delší. Ale samozřejmě mě velice zaujalo, že většina z nich ve Stračově na pomníku uvedená není. Oněch 8 chlapců a mužů ze Stračovské Lhoty se mi vloni podařilo dohledat a ověřit. Přitom jsem ale narazila i na několik nových jmen přímo ze Stračova. A tak jsem se po konzultaci s ing. Ludkem Homoláčem, Ph.D. - starostou obce Stračov pustila do dalšího pátrání, tentokrát po obětech ze Stračova.

Jsem jen historik-amatér, ale už vím, že nikdo není neomylný, ani faráři, kteří vedli římsko-katolické matriky narozených, oddaných a zemřelých, ani zapisovatelé do sčítacích archů při sčítání

obyvatel, ani kronikáři obcí. Samozřejmě tomu není tak, že by se dokumenty chybami jen hemžily, naprostá většina údajů souhlasí, ale chybička se vloudí. A tak platí zlaté pravidlo: vždycky se snažit najít i nějaký jiný zápis nebo jiný zdroj informací pro porovnání a potvrzení. A hlavně se obrnit velkou trpělivostí.

Matriky zhruba do roku 1900 je možné najít digitalizované na internetu, v novějších pak musíte hledat přímo na matričních úřadech, pro Stračov na matrice v Nechanicích.

V nově vzniklé Československé republice byl 20. února 1920 přijat Zákon č. 142/1920 Sb. o požitcích válečných poškozců, který stanovil (zjednodušeně řečeno), kdo má nárok na důchod invalidní, vdovský, sirotčí a tzv. důchod předkův. U matričních zápisů jsou na okraji ve zkratkách poznámky, že byl vydán např. křestní nebo oddací list za účelem důchodu podle tohoto zákona. V lednu 1921, nedlouho po válce, se uskutečnilo sčítání obyvatel, při kterém se zapisovala jména obyvatelů každého domu, místo a datum jejich narození, jejich rodinný stav a odkdy jsou v dané obci. To jsou velice šikovné údaje, i když pozor na data narození: mnoho lidí si nepamatovalo, kdy se přesně narodili, takže data jsou často přibližná. Prošla jsem všechny sčítací archy Stračova z r. 1921 a vytypovala si vdovy mladší 60 let. Ve výše uvedených seznamech ztrát jsem vyhledala všechny záznamy se slovem Stračov, Stračov a Straczow a z nich pak vybrala padlé a zemřelé. Vojenský ústřední archiv (VÚA) má kartotéky dvě a nejsou totožné, zatím nejsou ani na internetu celé. V databázi Vojenského historického archivu (VHA) je poměrně dost otazníků, hlavně u míst narození, občas i překlepy ve jménech.

Zkrátka, ze všech těchto zdrojů jsem se snažila shromáždit informace a pak jsem je vzájemně porovnávala.

ABRAHÁM JAN

Toto jméno je na pomníku již uvedené, i když jako Abrahám. O něm píše pan Dunda v knize o Stračově, že se jednalo o panského hlídače na Čeňově (statek za Stračovem směrem na Hoříce), a že ho zabil šrapnel na italském bojišti u města Gorice dne 19. listopadu 1916. Zjistila jsem, že Jan Abrahám se narodil v Homylí u Nechanic 16. 6. 1875 a byl synem Františka Abraháma, čeledína na panském dvoře v Boharyni č. 1 (tehdy nazývané Bohárna), a Barbory Drnkové z Boharyně č. 9. V roce 1896, když mu bylo 21 let, se mu narodil nemanželský syn František, kterého ve 3 letech uznal za svého

▪ Narukovaní z obce Stračov - uprostřed Josef Žilka ze Lhoty [z archivu paní Hany Krátké]

a s jeho matkou Františkou Březinovou z Roudnice č. 52 se oženil. V Boharyni se jim narodila ještě dcera Anna. Rodina se pak v roce 1911 přestěhovala do Stračova, kde pracují jako zemědělní dělníci na Velkostatků Jeho Osvícenosti hraběte Jana Harracha. Ve Stračově se jim narodila roku 1914 ještě dcera Růžena. Janu Abrahámovi bylo 41 let.

BOUZ JOSEF

Nové jméno. Narodil se 31. listopadu 1869 ve Vřeštově č. 46 manželům Františku Bouzovi a Františce roz. Ludvigové. Vyučil se pekařem a pracoval v Třeboveticích. Když ve Stračově zemřel pekař Josef Čurý z č. 33, oženil se Josef Bouz v r. 1896 s vdovou po něm, Anastázií roz. Novákovou z Nerošova č. 16, a provozoval ve Stračově pekařství. V r. 1913 povolil soud změnu příjmení dětí Anastázie, které měla s prvním mužem, z Čurý/Čurá na Bouz/Bouzová. S Anastázií měl Josef Bouz vlastní dceru Růženu. Jeho jméno je na seznamu ztrát č. 695 i v matrice zemřelých. Zemřel 5. nebo 6. 6. 1918 ve vojenské nemocnici, příčinou bylo "Herzlähmung" - ochrnutí srdce, tedy infarkt. Dne 7. června 1918 bylo povoleno převezení mrtvoly z c. a k. ne-

mocnice vojenské v Hradci Králové do Stračova. Bylo mu 48 let.

FIRUNĚK ALOIS

Další nové jméno. Narodil se 29. 7. 1898 ve Stračově č. 82. Jeho otcem byl Václav Firuněk ze Stračova č. 78 a matkou Kateřina Hátlová ze Stračova č. 19. Na Seznamu ztrát č. 696 se uvádí, že zemřel 23. května 1918. V matrice narození je u jeho jména pozdější poznámka, že zemřel v 1. sv. válce ve Vídni, takže po něm někdo již pátral. Potvrzuje to i databáze VHA, kde je ale jeho příjmení uvedeno jako Fiunek, všechny ostatní údaje souhlasí. I podle této databáze zemřel ve Vídni, zřejmě ve vojenské nemocnici. Bylo mu 20 let.

LUDVÍK BOHUSLAV

Také na pomníku chybí. Narodil se 27. 2. 1884 v Bašnicích č. 34, byl synem Josefa Ludvíka z Bašnic a Františky roz. Kolářové ze Sukorad č. 22. Do Stračova se přiznil 29. 6. 1912. Vzal si Františku Novotnou ze Stračova č. 53, dceru Václava Novotného, rolníka a toho času starostu Stračova, a Anny roz. Vojtěchové z č. 17. Bydleli v domku č. 53, syn Josef Ludvík se narodil 1. června 1913 ve Stračově. Bohuslav Ludvík

narukoval a v databázi VHA je uvedeno, že byl nezvěstný od roku 1915. Jako domovskou obec má uvedené Bašnice, ale bydlel s rodinou ve Stračově. Při sčítání obyvatel v lednu 1921 zapsáno u Františky Ludvíkové: "Muž doposud nezvěstný". V matrice poznámka o žádosti o vdovský důchod. Oficiálně prohlášený za mrtvého zřejmě později téhož r. 1921. Bylo mu 31 let. Františka Ludvíková se v r. 1925 podruhé vdala v Miletíně za Jana Tučka.

NAJMAN JOSEF

Další z chybějících. Narodil se 26. 5. 1884 ve Stračově č. 3, otec František Najman, dělník ve dvoře ve Stračově pocházel z Bělohradu, matka Anna roz. Horáková byla ze Stračova č. 66.

Oženil se 10. 7. 1910 s Annou Huňáčkovou ze Stračova č. 83, dcerou domkaře Josefa Huňáčka ze Stračova a Marie roz. Skořepové z Dubu. Rodina bydlela v č. 83 a v r. 1911 se jim narodil syn František a v r. 1915 syn Josef. Josef Najman padl do ruského zajetí a raněný ležel v nemocnici v Moskvě. Na Seznamu ztrát č. 687 stojí, že zemřel 18. května 1918. Kartotéka VHA to potvrzuje, zemřel v záložní nemocnici v Bzenici u Uherského Hradiště a je pohřben na místním hřbitově v Bzenici, hrob č. 109. Vdova Anna v r. 1920 zažádala o penzi. Bylo mu bez pár dnů 34 let.

NESVAČIL JOSEF

Na pomníku je uvedený Nesvačil Josef ze Stračovské Lhoty, ale Stračov má stejnojmennou obět. Tento Josef se narodil 9. dubna 1882 ve Stračově č. 37 jako nemanželský syn Anny Nesvačilové, dcery Františka Nesvačila a Františky Mirelové ze Mžan. Jeho matka Anna Nesvačilová se v r. 1884 vdává za Františka Pekaře, čeledína z č. 1, ale o rok později ve svých 28 letech umírá "přirozenou smrtí" a 3-letého Josefa nadále vychovává dědeček František Nesvačil. V r. 1905 se žení s Marií Zámečnickovou z č. 61, dcerou Františka Zámečnicka a Kateřiny roz. Cejpkové z Dubu č. 4. V r. 1908 se jim narodila dcera Lidmila.

V databázi VHA je psaný nesprávně jako Nesvačil, ostatní údaje souhlasí, nezvěstný od r. 1914 na ruském bojišti. Marie Nesvačilová zažádala 18. 8. 1920 o vdovskou penzi, ale ještě roku 1921 je při sčítání obyvatel uváděna jako vdaná. Josef Nesvačil byl prohlášený za mrtvého zřejmě r. 1923 (čj. 358326/23). Bylo mu 32 let.

NOVOTNÝ FRANTIŠEK

Na pomníku je již uvedený. Narodil se 27. 3. 1891 ve Stračově č. 53, otec Václav Novotný rolník ze Stračova a matka Anna roz. Vojtěchová ze Stračova č. 17. Na Seznamu ztrát č. 459 se uvádí, že zemřel 22. 6. 1916. Potvrzuje to i záznam v kartotéce Vojenského ústředního archivu, kde stojí, že padl v místě Mrzli vrh (tzv. sošská fronta), u města Tolmin. Bylo mu 25 let.

SŮVA OLDŘICH

Také již na pomníku. Narodil se 16. 12. 1896 ve Stračově č. 52. Otec Antonín Sůva rolník a matka Julie roz. Hlavatá pocházela z Neznásova. Našla jsem jeho jméno na Seznamu ztrát č. 308 ze 6. listopadu 1915, kde se uvádí, že byl raněný: "Suva Ulrich, Inf. k.k. LIR, Nr. 9, 3. Komp., Böhmen Königgrätz, Stracow, 1896, verw." V knize o Stračově uvedeno, že byl pekařským dělníkem a zemřel 25. 9. 1915 na následky zranění nohy. Nedožil se tedy ani 19 let.

SVOBODA FRANTIŠEK

Na pomníku uvedený. Narodil se 7. 2. 1887 ve Stračově č. 1, otec Václav Svoboda ze St. Nechanic, čeledín ve Stračově č. 1, později domkař z č. 67, matka Františka roz. Jiroutková z Osíček. František se v r. 1911 oženil s Františkou Žižkovou z Klenice č. 23 a téhož roku měli syna Františka. Ve VÚA je záznam, že byl nezvěstný od 20. října 1914 v místě Ostrów, Polsko, na severní ruské frontě. Vdova r. 1920 zažádala o penzi. Bylo mu 27 let.

ZÁMEČNÍK KAREL

Nové jméno. Narodil se 14. 1. 1895 ve Stračově č. 23, otcem byl Josef Zámečník ze Stračova, podruh, matkou

Marie roz. Tobolková ze Stračova č. 55. Záznam na seznamu ztrát č. 404 uvádí, že je válečným zajatcem v Rusku v Tambově. O jeho úmrtí je záznam jak v kartotéce VÚA, tak v databázi VHA. Zemřel 20. září 1915 v nemocnici v Tambově v Rusku na zánět ledvin, pohřben byl 21. září 1915 na hřbitově v Tambově. Bylo mu 20 let.

ZÁMEČNÍK VÁCLAV

Také nové jméno. Václav se narodil 19. srpna 1894 v Radíkovcích č. 1, kde jeho otec Josef Zámečník ze Stračova č. 76 pracoval jako dělník, matkou byla Anna roz. Tobolková ze Stračova č. 55. Na okraji matričního listu je poznámka, že v 18 letech se vrátil do Stračova, očividně do čísla 76. Vojenské kartotéky se shodují, že zemřel v ruském zajetí 23. 2. 1916, v jednom z nejhroších táborů zajatců zvaném Zolotaja Orda, u Taškentu v Rusku, dnešním Uzbekistánu, a je pohřben na hřbitově při stanici dráhy č. 120. Bylo mu 21 let.

ŽILKA FRANTIŠEK

Nové jméno. František se narodil 5. 9. 1895 ve Stračově č. 12 jako nemanželský syn Kateřiny Žilkové. Kateřina byla dcerou Ignáce Žilky, pekaře, krupaře a chalupníka ve Stračově, původem ze Sadové, a Marie roz. Gabrielové ze Stračova č. 12. František padl v boji 27. června 1915 v Haliči v místě Žarov (polsky Żary) u města Cieszyn. Zápis o jeho smrti je ve vojenské kartotéce VÚA. Nedožil se ani 20 let.

KUČERA JOSEF

Nové jméno, také obět války. Narodil se 4. července 1885 ve Stračově číslo 41. Otec domkař František Kučera, matka Amálie Hůlková z Chlístova u Dobrušky. Byl dělník a zedník. Oženil se 21. června 1908 s Marií Huňáčkovou, nemanželskou dcerou Anny Huňáčkové z čísla 6. Pořídili si domek č. 42 ve Stračově. Vrátil se jako válečný invalida a zemřel necelý rok po skončení války dne 3. června 1919 v Hořické nemocnici vysílením po operaci kolena. Zůstali po něm synové Josef (12 let) a František (10 let). Bylo mu nedoži-

tých 34 let.

BEZVODA JOSEF - válku přežil.

V knize o Stračově se píše, že pocházel z čísla 45, byl nezvěstný a prohlášen za mrtvého. Narodil se 21. dubna 1890, jeho otec byl samostatný rolník Václav Bezvoda ze Stračova a matka Františka roz. Foffová z Bříšťan. Není pochyb, že byl nezvěstný, tj. ztratil se z dohledu rakousko-uherské armády. Ale do Stračova se prokazatelně vrátil a 11. ledna 1920 se oženil s Annou Sůvovou ze Stračova č. 21, dcerou Jana Sůvy a Anny roz. Novotné ze Stračova č. 16. Začátkem roku 1921 při sčítání lidu bydleli tito Bezvodovi v č. 58 a 4. ledna 1921 se jim narodila dcera Blahoslava. Doufáme, že Josef Bezvoda z č. 45 byl ještě dlouho živ a zdrav.

Na pomníku je nyní ještě několik dalších jmen: Vít Bezvoda, Hynek Horák, Josef Nesvačil a Oldřich Šulc byli ze Stračovské Lhoty. Ze Lhoty ale ještě chybí František Bárta, František Čepek, Alois Krejcar, Václav Kynčl, Josef Perný a František Žitka.

Netroufám si tvrdit, že tento počet je konečný. I tak ale dokumentuje, jak hluboce Velká válka zasáhla i naše země, každou vesnici, ať velkou či malou.

Irena van Vuurenová
(vuuren@iol.cz)

Zdroje:

Římsko-katolické matriky narozených, oddaných a zemřelých obce Stračov - digitalizované v archivu v Zámrsku nebo uložené na matričním úřadu v Nechanicích, Sčítací operáty obce Stračov 1890 a 1921, Seznamy ztrát (Verlustlisten) v Die digitale Landesbibliothek Oberösterreich, digitalizované kartotéky a databáze padlých Vojenského ústředního archivu, kniha "Stračov a Klenice minulosti a současnosti" - autor Mgr. Karel Dunda.

S poděkováním matrikáře MěÚ Nechanice paní Romaně Prášilové za vstřícnost.

■ Návés ve Stračově z doby kolem 1. světové války

Originální náhrobky na dohalickém hřbitově

■ Náhrobek Václava Groha. Foto: Jaroslav Fejfar

Dohalice - V červnu letošního roku proběhla oslava 230 let školní tradice. Krátce se tedy ohlédneme za některými z dlouhé řady učitelů, kteří odpočívají na místním hřbitově. Za pozornost stojí pomník řídícího učitele Františka Matějovského a Václava Groha.

Reliéf na náhrobku učitele Matějovského tvoří postava poutníka. Starý, unavený, vousatý muž se skloněnou hlavou a sepjatými rukama, nakročenu levou nohou, připravený stoupat vzhůru. Je oděn do dlouhého pláště, u pasu tykev na vod. Široký klobouk spuštěn na záda. Přes levé rameno má opřenou charakteristickou poutnickou hůl. Nad ním je křesťanský symbol kříže. Tímto výjevem je vyjádřen konec života po dlouhé pozemské pouti. Klobouk, tykev, prostý dlouhý plášť a zvláště poutnická hůl jsou typické atributy poutníků, lidí konajících dlouhou cestu, pouť, za určitým cílem. Tímto cílem jsou buď místa spojená s církevním zázrakem, místa spojená s životem některého světce nebo místa jinak nábožensky významná. Řím, Jeruzalém, Lurdy, Santiago de Compostela i množství jiných. Taková pouť trvá dlouho, často i několik let, a v minulosti byla spojena s mnohými nebezpečími. Důvodem pro vykonání pouti je zpravidla snaha najít spásu za spáchané hříchy, prosba za uzdravení či prosba o pomoc v jiných těžkostech, které přinášejí život. Poutnictví bylo zvláště rozšířeno v době baroka, ale přetrvává dodnes.

Reliéf náhrobku Václava Groha znázorňuje modlícího se žáka, před ním je školní brašna a na ní položený klobouk. Žáček má před sebou dlouhou pozemskou pouť. V naději na úspěch cesty se obrací o pomoc modlitbou k bohu. Základem úspěšné cesty je, mimo jiné, i školní vzdělání. Oba náhrobky jsou ojedinělým dokladem funerální plastiky na dohalickém hřbitově.

Jindřich Kudrna

■ Náhrobek Františka Matějovského. Foto: Jaroslav Fejfar

... již 133 let jsme tu s Vámi!

„... za účelem skládání slibu uspořádána dne 10. října 1886 důstojná slavnost spolková, jejíž průběh popsatí hodlám... „ tak je psáno v Pamětní knize obce Mžany založené roku 1865.

„Obecní zastupitelstvo povolilo pro rok 1886 na služební stejnokroj částku 150 zlatých, jedna velká čtyřkolá stříkačka pořízená obcí mžanskou, s příslušenstvím od firmy p. Čermáka v Teplici a odevzdána sboru 7. února 1887. Druhá menší dvoukolá stříkačka s příslušenstvím odevzdána sboru jako dar banky Slávie v roce 1888. Roku 1894 postavena hasičská kůlna pro stříkačku a jiné potřebné náčiní hasičské. Roku 1895 pořízen věšák k vysoušení hadic. Spolek také obmyslila jeho osvětlenost pan hrabě z Harrachů šlechetným darem 50 zlatých. A tak postupně rok za rokem se zařízení doplňovalo a členů sboru zvolna přibývalo.“ A jak by pravil klasik, historie se neustále opakuje...

Dnes, u příležitosti 133. výročí od založení Sboru dobrovolných hasičů

obce Mžany, bychom se s Vámi chtěli podělit o radost z nového přírůstku do vozového parku naší jednotky. Po téměř dvouletém úsilí zřizovatele JSDH s administrací žádostí o dotační podporu z Ministerstva vnitra Generálního ředitelství Hasičského záchranného sboru ČR (450 000 Kč) a z Královéhradeckého kraje (300 000 Kč) byl obcí Mžany pořízen zcela nový dopravní automobil Ford Transit DA - L1Z 4x2 od dodavatele Auto Trutnov.

V předešlých 5 letech bylo v přízemních prostorách budovy obecního úřadu Mžany, díky společnému úsilí zastupitelstva obce a členů sboru, opraveno stání pro CAS 16 STEYR 690 4x4. Zrenovována a nově vybavena šatna pro mužstvo a z dotace IROP z výzvy MAS Hradecký venkov bylo v patře budovy zbudováno nové sociální zázemí a skladové prostory pro hasiče.

Obměna osobních ochranných prostředků pro práci a doplnění věcných a technických prostředků jed-

notky bylo možné také díky finančnímu příspěvku např. z nadace Agrofert, okolních obcí Sadová, Dohalice, Střezetice, Zemědělské akciové společnosti Mžany, a.s. a mnoha dalších. Akceschopnost jednotky zvyšujeme

i pořízením majetku od Hasičského záchranného sboru Královéhradeckého kraje. Děkujeme Všem za podporu.

Pavel Hýsek

■ Hasičská technika JPO Mžany. Foto: Pavel Hýsek

Nové venkovní zázemí pro setkávání občanů v letních měsících

Puchlovice - V průběhu letošního roku byla z rozhodnutí zastupitelstva obce provedena celková oprava asfaltové plochy před kulturním domem. Obec požádala o dotaci z Programu obnovy venkova, v podání žádosti byla úspěšná a obdržela dotaci od Královéhradeckého kraje v celkové výši 245 000 Kč. Celkové náklady na tuto opravu činily celkem 611 000 Kč. Na takto opravené asfaltové ploše se v současné době buduje zastřešená pergola pro venkovní posezení. Po dokončení bude vybavena stoly a lavičkami a jistě poslouží k příjemnému posezení v letním období.

Josef Pavlíček
starosta obce

▪ Puchlovice - nová asfaltová plocha s dotační podporou Královéhradeckého kraje. Foto: Josef Pavlíček

Oslavy na Hrádku

Hrádek – Nedávno u nás proběhly velkolepé oslavy 125. výročí založení Sboru dobrovolných hasičů Hrádek.

U příležitosti těchto oslav proběhl v obci také sraz rodáků, kdy se hned od dopoledních hodin všichni společně sešli v nazdobeném sále obecní hospody, kde si mohli pochutnat na přípravných dobrotách. Bylo hezké pozorovat všechny ty známé, vzdáleně známé i neznámé obličeje, jak spolu konverzují a baví se, jako by byly celou dobu součástí naší obce a nikdy se vlastně ani neodstěhovaly.

Po proslovu naší starostky všichni s chutí uvítali připravený oběd a po něm možnost nahlédnout za vrata místního kostela, kde bylo možno vstřebávat atmosféru, která se běžnému smrtelníkovi naskytne maximálně několikrát do roka.

Po jedné hodině už na sebe začali pomalu strhávat pozornost hasiči a rozhodně byl pádný důvod. Nejenže obecní hasičské družstvo oslavilo

125. výročí od svého vzniku, ale také došlo k oficiálnímu otevření a pozhénání prostor pro hasičskou techniku, klubovnu pro mladé hasiče a další multifunkční využití obyvateli obce. Tyto prostory byly vystavěny v areálu obecního obchodu za finanční pomoci z Ministerstva pro místní rozvoj ve výši 600 000 korun za umístění v soutěži vesnice roku v roce 2017 a dále díky dotaci ve výši 1 200 000 korun na stavbu nad prodejnu a to z rozpočtu Královéhradeckého kraje z Programu obnovy venkova. Představení nových prostor byla skvělá podívaná. Došlo na hromadné focení, koncert živé kapely, prohlídky prostor s výstavou historických fotografií z obce i okolí. Všude panovala dobrá nálada s lehkým nostalgickým nádechem. Když si všichni dosyta prohlédli vystavené fotografie a zavzpomínali u koncertu dechové kapely, přesunuli se pochodem vpřed napříč celou vesnicí od obchodu k obecnímu hřišti, kde již bylo připraveno vše

pro plnohodnotné veselí, včetně točeného piva, prostoru pro kapelu i pomalu roznící se vepřové kýty.

Nicméně právě v tuto chvíli byl před hasiči z Hrádku i širokého okolí nelehký úkol, a to dálková přeprava vody z obecního rybníka až před práh hrádeckého zámku. Stovky metrů dlouhá trasa, několik hasičských jednotek, hromada nasazení a odhodlání. To všechno mohli diváci této akce vidět a obdivovat obratnost a rychlost hasičů, kteří se na tomto úkolu podíleli. Chvillemi úkol vypadal nemožně, zvláště když se hasiči snažili připojit již natlakované hadice na další část soustavy, ale nakonec se vše díky odhodlání a dobré koordinaci úspěšně podařilo a voda z rybníka se opravdu dostala až téměř před zámecké hradby.

Po úspěšném dálkovém transportu vody došlo k uklízení veškeré techniky a všechny přítomné jednotky z Hrádku i okolí se sjely na místním hřišti, kde probíhaly soutěže v hasičském útoku

napříč všemi věkovými kategoriemi. Všichni ze sebe vydali to nejlepší, a tak byla radost celou soutěž pozorovat. Nebyvalá radost zavládla také po soutěži během vyhodnocování, protože domácí družstva obsadila první druhé a třetí místo. Zvláště tým hasiček předvedl úctyhodný výkon, kterým se probojoval na druhé místo. Připravený turistický vláček vozil zájemce po vyhlídkových trasách kolem obce, včetně zámeckého parku. Tuto atrakci ocenily hlavně děti, ale i ostatní byli za tuto možnost rádi, a tak se vláček po celou dobu vůbec nezastavil.

Večer pak nahradila dechovou kapelu kapela menší, ale stejně dobrá a tak se přítomní mohli bavit a hodovat u nejlepších skladeb minulého i současného století. Všem se sedělo dobře, dokonce tak dobře, že se celé posezení protáhlo do pozdních nočních hodin, takže je zřejmé, že se celá akce opravdu nadmíru vydařila.

Pavel Šeřík

▪ Slavnostní průvod mířil od obchodu k obecnímu hřišti. Foto: Tomáš Kubec

▪ Velkou atrakcí pro děti i dospělé byl bezpochyby turistický vláček. Foto: Tomáš Kubec

LISTOPAD 2019	23. 11.	9:00	Oficiální závody v Králičím hopu.	Hněvčeves	
	23. 11.	16:00	Čertovský průvod ze Sadové do Sovětic.	Sadová	
	23. 11.	15:00	Zdobení perníčků - v zasedačce obecního úřadu.	Mokrovousy	
	23. 11.	18:00	Taneční - prodloužená (vstup 50 Kč).	Nechanice	
	24. 11.	13:30	Předvánoční dílny (v kulturním domě), slavnostní rozsvěcení vánočního stromu, koncert (nejen) vážné hudby (v kostele Nanebevzetí Panny Marie).	Nechanice	
	30. 11.	14:00	Vánoční dílna pro děti a dospělé. Sál obecního hostince.	Lodín	
	30. 11.	15:00	Vánoční trhy , od 17:00 rozsvěcení vánočního stromu.	Sadová	
	30. 11.	17:00	Rozsvěcení vánočního stromu u kostela. Adventní program. Občerstvení zajištěno.	Dohalice	
	30. 11.	18:30	Rozsvěcení vánočního stromu.	Těchlovice	
	30. 11.–15. 12.		Vánoce na zámku Hrádku u Nechanic.	zámek Hrádek	
PROSINEC 2019	1. 12.	15:30	Rozsvěcení vánočního stromu. Na prostranství u zámku.	Dolní Přím	
	1. 12.	17:00	Rozsvěcení vánočního stromku.	Hrádek	
	1. 12.	17:00	Rozsvěcení vánočního stromu na návsi s místními muzikanty.	Lodín	
	1. 12.	16:00	Pohádkové vánoce a rozsvěcení vánočního stromku.	Mokrovousy	
	1. 12.	17:00	Rozsvěcení vánočního stromu , 1. adventní neděle.	Stěžery	
	2. – 16. 12.		Výstava betlémů v prostorách obecního úřadu. Otevřeno ve všední dny v provozní době OÚ.	Stěžery	
	6. 12.	17:00	Vá-Noční prohlídky zámku Hrádku u Nechanic.	zámek Hrádek	
	7. 12.	16:00	Mikulášská nadílka v oblíbeném pekle. Hospoda Na Kopečku.	Hrádek	
	7. 12.	18:00	Rozsvěcení vánočního stromku.	Pšánky	
	7. 12.	18:00	Vánoční koncerty ve Zlatém sále.	zámek Hrádek	
	8. 12.	17:00	Adventní koncert Cantus Feminae. V kostele Narození Panny Marie.	Nechanice	
	13. 12.	17:00	Vá-Noční prohlídky zámku Hrádku u Nechanic.	zámek Hrádek	
	14. 12.	08:30	Jednodenní zájezd na vánoční trhy do Kudowa Zdrój v Polsku. Odjezd od OÚ Hrádek.	Hrádek	
	14. 12.	18:00	Vánoční koncerty ve Zlatém sále.	zámek Hrádek	
	17. 12.	18:00	Vánoční koncert Gybon Hradec Králové. V kapli.	Dolní Přím	
	19. 12.	18:30	Koncert Jaroslava Svěceného.	Hněvčeves	
	21. 12.	15:00	Vánoční koncert - ZUŠ Melodie Hořice.	kostel Suchá	
	22. 12.	16:00	Betlémské světlo (k dispozici před stěžerskou skautskou klubovnou).	Stěžery	
	22. 12.	18:00	Vánoční koncert pěveckého sboru Kaštánek. V Pivovaru LINDR Mžany.	Mžany	
	24. 12.	23:59	Půlnoční mše s ochotnickým vánočním divadelním představením. Tradiční akce v dohalickém kostele.	Dohalice	
	25. 12.	9:30	Mše svatá v kostele sv. Jiří.	Hrádek	
	LEDEN - ÚNOR 2020	17. 1.	20:00	7. ples ZŠ a MŠ Stěžery. Hraje Labyrint. Tělocvična OÚ a I. Obecní hospoda.	Stěžery
		18. 1.	10:00	Obecní zabíjačkové hody.	Sadová
		18. 1.	20:00	Myslivecký ples.	Nechanice
18. 1.		20:00	Myslivecký ples v hostinci U Hysků.	Těchlovice	
25. 1.		20:00	9. hasičský ples. Obecní hostinec.	Lodín	
26. 1.		17:00	Přehlídka divadelních spolků – Divadelní společnost Žumbera (Divadlo Dialog Plzeň) Fridy (vstupné 80 Kč).	Nechanice	
31. 1.		20:00	Ples Jezdecké federace.	Nechanice	
7. 2.		20:00	Městský ples.	Nechanice	
8. 2.		20:00	Ples TJ Sokol Dohalice.	Dohalice	
8. 2.		20:00	Tůňský ples , hraje kapela Svižná těla. Pro všechny milovníky tance a dobré zábavy. Obecní hostinec.	Lodín	
16. 2.		17:00	Přehlídka divadelních spolků – Divadelní spolek Obědovice: Ve víně je pravda (vstupné 80 Kč).	Nechanice	
21. 2.		20:00	22. Společenský ples. Hraje Nine Orchestra. Tělocvična OÚ a I. Obecní hospoda.	Stěžery	
22. 2.		10:30	Masopust. Pořádají ZŠ a MŠ Stěžery ve spolupráci se stěžerskými skauty a obcí.	Stěžery	
22. 2.		14:00	Masopust.	Nechanice	
22. 2.		15:00	Dětský karneval. Hospoda Na Kopečku.	Hrádek	
22. 2.		20:00	Ples obce Mokrovousy. Hraje kapela Svižná těla. V sokolovně v Dohalicích.	Dohalice	
28. 2.		20:00	Obecní ples ve spolupráci s SDH Hrádek. Hospoda Na Kopečku. Zahraje kapela Svižná těla.	Hrádek	

bukové brikety a špalky

Přímo od výrobce / Vysoká výhřevnost / Nízká popelnatost

KDE

Smart wood Czech, s.r.o.
Libčany 225, 503 22 Libčany

KDY

po-pá, 8:00-13:30 hod.
Tel.: +420 492 600 353

*Obec Hněvčeves
uvádí*

Vánoční koncert houslisty

Jaroslava Svěceného

*na kytaru doprovází
Miloslav Klaus*

**19. prosince 2019 18:30 hod.
v kulturním domě
v Hněvčevsi**

*Vstupné předprodej 150,-Kč.
Na místě 200,-Kč.*

*Vstupenky můžete zakoupit od 25.11.2019
vždy v pondělí od 18 do 20 hod.
na Obecním úřadě v Hněvčevsi.*

Obecní úřad v novém kabátě

Stěžery - Občané mikroregionu, kteří projížděli naší vesnicí, si jistě všimli, že budovy v centru obce, tj. základní škola a obecní úřad procházejí výraznou rekonstrukcí. Ve škole se přistavují nové učebny, škola se zatepluje a prostory pro výuku jsou nově vybavovány rekuperací vzduchu tak, aby naše děti měly co nejlepší prostředí pro své vzdělávání.

I na budově obecního úřadu pro-

bíhá zcela zásadní rekonstrukce. Stav budovy úřadu byl za léta odkládán rekonstrukce téměř v katastrofálním stavu. Budova byla trvale podmačena buď vlivem dožitých izolací, nebo vlivem zatékání do střechy. Úřednice byly prakticky celou pracovní dobu vystaveny účinkům vlhka a plísní. Proto se oprava již nedala odkládat, a museli jsme přistoupit ke komplexní rekonstrukci. To znamená: výměna

střechy, nové instalace elektřiny, vody, topení, hydroizolace, výměna oken a dveří, zateplení celé budovy, zázemí pro zaměstnance údržby obce. Nově byly vybudovány i místnosti v podkroví. Kromě kanceláře a archivu zde vznikne ohromný víceúčelový sál doplněný sociálním zařízením. Čas ukáže, k jakým aktivitám bude do budoucna sloužit.

Pro začátek bychom zde rádi uspo-

řádali vánoční výstavu betlémů. A proto jsme se již v předstihu obrátili na všechny občany našich obcí, aby pro tento účel připravovali betlémy i exponáty, které doma tradičně na Vánoce instalují. Pokud by někdo z občanů celého našeho mikroregionu chtěl podpořit tuto výstavu a pochluubit se svým betlémem, či vánočními dekoracemi, bude samozřejmě vítán.

Dagmar Smetiprachová

VÝSTAVA
STĚŽERSKÝCH BETLÉMŮ
2. 12. – 16. 12. 2019
Obecní úřad Stěžery

Výstava bude otevřena ve všední dny v provozní době OÚ.
Vystavovatelé nainstalují svůj betlém na určené místo týden předem.
Výstava bude doplněna i exponáty vztahujícími se k oslavám Vánoc.
Přineste to, co Vám zpřijemňuje atmosféru Vánoc - vystavíme vše.
Donesené předměty k vystavení budou přijímat pracovníce OÚ od 25. - 27. 11. 2019

Staňte se i VY obdivovanými vystavovateli svých vánočních exponátů.
Po ukončení výstavy vše samozřejmě vrátíme ☺

▪ Budova obecního úřadu prošla zásadní rekonstrukcí.
Foto: Dagmar Smetiprachová

Modernizace v budově základní i mateřské školy

Probluz - V době prázdnin jsme se pustili do oprav ve škole. Začali jsme v kuchyni, kde jsme vyměnili kuchyňskou linku, osvětlení, pro moderní vaření bylo nezbytné pořízení konvektomatu (včetně odsavače par). Mysleli jsme i na zázemí pro perso-

nál - vybavili jsme kancelář pro vedoucí školní jídelny. Naše práce však v kuchyni neskončily. Pokračovali jsme i ve třídách, kde parkety doslova volaly po renovaci. Třídy jsme doplnili novým nábytkem a děti se mohly těšit i na nové počítače. I ložnice

mateřinky se dočkala obnovy. Děti se mohly po prázdninách radovat nejen z nového koberce, ale také nábytku a vymalovaných tříd. Veškeré práce byly hrazeny pouze z rozpočtu obce a v součtu bylo potřeba částky 780000 Kč. Pevně věříme, že tato

investice povede ke zlepšení jak prostředí, tak i výuky žáků, a že si naši školu budou pro svoje děti rodiče i nadále vybírat, za což jim děkujeme.

Petr Švasta
starosta obce

▪ Herny mateřské školy jsme vybavili i novým nábytkem. Foto: Petr Švasta

▪ Rekonstrukce ve škole začala v kuchyni. Foto: Petr Švasta

Uklidíme svět, uklidíme Česko

Mžany - V sobotu 21. září se do slunečného rána probudilo několik občanů ve Mžanech a ve Stračovské Lhotě poněkud dříve. Před devátou hodinou se sešli k podzimnímu pokračování celostátní kampaně Uklidíme svět, Uklidíme Česko. Protože se v našich obcích tato akce ve své jarní variantě shledala vždy s úspěchem, rozhodli jsme se opětovně se sejit a udělat něco pro své okolí. Za dopoledne jsme během tří hodin společně naplnili 10 pytlů odpadků, našli několik pneumatik a jednu černou skládku v lese, kterou jsme z větší části odstranili. Velmi děkujeme každému, kdo přišel a nezištně pomohl společnému dílu.

Zkrášlovací spolek Mžany - Ondřej Koníček, Milan Frydrych, Petr Němec, Michal Bártl a Vladimír Koblížek

▪ V rámci úklidu jsme objevili i černou skládku. Foto: archiv

Děti ze ZŠ Probluz malovaly

Probluz - „Dobrý den, milí pedagogové, moc moc a ještě navšíček moc vám chci poděkovat za účast v tradiční výtvarné soutěži...“

Takto děkuje paní Petra Ziková z Oblastní charity Hradec Králové učitelům a dětem za výkresy do výtvarné soutěže na téma: Pomáháme seniorům.

Výkresy byly vystaveny 25. září 2019 v prostorách budovy Krajského úřadu Královéhradeckého kraje v Hradci Králové. Oceněno bylo 75 dětí ze 13 základních škol. Děti ve svých výkresech vyjádřily, jak pomáhají své babičce, či dědečkovi.

Z naší školy to bylo 7 dětí. Za své malířské umění žáci obdrželi pěkné diplomy a drobné dárečky.

Olga Marková

▪ Ocenění výtvarníci z Probluze. Foto: Olga Marková

Pořádáte zajímavou akci v mikroregionu, o které by měli vědět i ostatní?

Sdílejte na facebooku ve skupině

Mikroregion Nechanicko
- akce a dění

Dušan Strnad
Dohalice 117
tel: 602 430 476
www.as-stav.cz

- **NABÍDKA ZEMNÍCH A VÝKOPOVÝCH PRACÍ VE TÍSNĚNÝCH PODMÍNKÁCH**
PÁSOVÝ BAGR HM. 1800 Kg ŠÍŘE 1,2 m — CENA 660,-Kč/h BEZ DPH *
- **NABÍDKA PŘEPRAVY MATERIÁLU VE TÍSNĚNÝCH PODMÍNKÁCH.**
PŘEPRAVNÍK RTV LOŽNÁ HM. 1000 Kg ŠÍŘE 1,5 m — CENA 480Kč/h BEZ DPH *
- **JINÉ ZEMNÍ A VÝKOPOVÉ PRÁCE DLE VAŠEHO PŘÁNÍ**
- * NÁJEZDOVÁ DOPRAVA PŘEPRAVNÍKU 15 Kč/km

objednávky na tel: 602 430 476

Mezinárodní den seniorů

Těchlovice - 1. října měli seniori svůj svátek. Od roku 1990 dokonce mezinárodní. A jak jsme ho oslavili? V Těchlovicích plodně. Přečetli jsme si glosu od textaře Michala Horáčka, která nás ujistila o tom, že máme mladé generaci co dát. Že si máme co dát navzájem. Mladí nás poučí v oblasti informačních technologií, pomůžou nám přeložit anglická slovíčka, co máme na novém triku. Poinformují nás o svých zahraničních

cestách a kamarádech a my jim na oplátku budeme vyprávět. O svých chybách a úspěších, o svých předcích, o starých časech a o tom, že bez prožitých zkušeností nebudou nikdy hotovými lidmi.

Slavili jsme příjemným pohodovým odpolednem. Zprostředkovali jsme setkání seniorů 70+. Naším přáním bylo, aby se potkali staří známí, abychom je ti mladší lépe poznali a abychom společně nad archivem

fotografií zavzpomínali. Příjemnou náladu nám všem navodily děti z mateřské školy Včelíčka Těchlovice, občerstvení zajistily mladší seniorky z klubu Těchlovandy. Paní starostka připomněla, co vše se v Těchlovicích díky přítomným pamětníkům vybuodovalo. Jak uměli vzít nejen za práci, ale jak se výborně uměli i bavit. V tu chvíli se zastavil čas a pak se hodiny rychle točily pozpátku. Třicet mladistvě vyhlížejících spokojených seniorů

vyprávělo a vyprávělo. Prožili jsme hezké odpoledne.

A co dodat na závěr? Bylo by fajn, aby nás ti mladí občas poslouchali. Aby jejich heslo „nemám čas ztrácet čas“ neplatilo v případě, když si mohou sednout se svým dědou a babičkou a chvíli vnímat, co jim jejich seniori vypráví. Mají skutečně co říci. Příště už může být pozdě.

Blanka Macháčková

▪ Společné setkání seniorů a dětí bylo pro všechny přínosné. Foto: Blanka Macháčková

Sté výročí vyhlášení prvního knihovnického zákona se slavilo i ve Štolbově městské knihovně

Nechanice - Letošní akce „Týden knihoven“ od 30. září do 3. října 2019 byla ve znamení 100. výročí vyhlášení 1. knihovnického zákona v nově vzniklé Československé republice. Proto součástí této, již tradiční akce, byla výstava „100 let knihovnického zákona v nechanické knihovně“. K vidění byly kopie dobových dokumentů i fotogra-

fie ze současného dění v knihovně. Návštěvníci mohli nahlédnout i do první přírůstkové knihy nechanické knihovny a mohli si také připomenout významnou událost – navrácení původního názvu knihovny Štolbova. Tento zanikl právě v souvislosti s knihovnickým zákonem.

Hana Kramářová
Knihovnice

▪ Výstava ve Štolbově městské knihovně. Foto: Milan Kramář

MIKROREGIONÁLNÍ KALENDÁŘ 2020

historických a současných fotografií je možno zakoupit v Mokrovousích na obecním úřadě. Telefon 498 773 921, email ou@mokrovousy.cz.

BOHARYNĚ
DOHALICE
DOLNÍ PŘÍM
HNĚVČEVES
HRADEK
KUNČICE
LODÍN
MOKROVOUSY
MŽANY
NECHANICE

PŠANKY
PUCHLOVICE
RADÍKOVICE
RADOSTOV
SADOVÁ
SOVĚTICE
STĚŽERY
STRAČOV
TĚCHLOVICE
TŘESOVICE

WWW.NECHANICKO.CZ

2020

Vzdělávací semináře probíhají po celý rok

Kunčice - Začátkem března se v Centru volného času konalo první setkání rodičů (rodičovského fóra), v rámci projektu INSPIRO Inspirace v odlišnosti (reg. číslo: CZ.02. 3. 62/0.0/0.0/16_037/0004831).

Rodiče byli seznámeni s projektem, s jeho podstatou, cíli a bylo upřesněno, co jim projekt může nabídnout. Rodiče dětí se speciálními vzdělávacími potřebami se zejména zajímali o témata Vývojové poruchy chování - ADHD, jak tomu rozumět a co s tím dělat, Emoce u dětí, Digitální technologie a výchova a Sourozenecké konstelace.

První seminář, s Mgr. Michalem Klapalem, na téma Vývojové poruchy chování - ADHD, jak tomu rozumět a co s tím dělat, proto proběhl 25. 4. 2019. Dozvěděli jsme se, co termín ADHD vlastně znamená,

na co se při výchově dítěte s ADHD zaměřit a že je třeba vysoké míry trpělivosti a porozumění, protože dítě může neustále něco ztrácet a zapomínat, obtížně udržovat pozornost, a ačkoliv to vypadá, že má nadbytek energie, ve skutečnosti neumí svými silami šetřit. Jak pan Klapal zmínil - může se cítit jako autičko, které má stále zelenou a nemůže zastavit.

Další semináře, v květnu a v červnu se týkaly Emocí u dětí. Ze začátku jsme si povídali, co jsou emoce, k čemu nám slouží a jak poskytovat druhému zpětnou vazbu (hovoříme o dopadu jejich jednání nebo činů na naší osobu). V závěru jsme se zaměřili na nácvik několika metod a opatření, které mohou emoce pomoci zvládnout.

Seminář v září na téma Digitální technologie a výchova byl také velmi

inspirativní, vedl k zamýšlení a u někoho doma možná i k režimovým opatřením.

Přednášející Mgr. Michal Klapal totiž zmiňoval, mimo jiné, knihu Manfreda Spitzera Digitální demence. Jako digitální demence se označují poruchy v poznávání a snížení mentálních schopností, způsobené dlouhodobou závislostí na digitálních médiích, zejména na počítačích, tabletech, chytrých mobilních telefonech, i nadměrného sledování televize.

Říjnový seminář přinesl informace na téma Sourozenecké konstelace, které se zabývají postavením člověka v jeho rodinné linii. Děti narozené v určitém pořadí pak získávají v průběhu vývoje podobné zkušenosti a ty se následně odrazí v jejich osobnosti. Roli ve formování osobnosti dítěte

zastává tedy nejen rodina, ale i pořadí narození a prostředí, ve kterém vyrůstá.

Souběžně s touto přednáškou byl připraven velmi zajímavý, zážitkový program pro děti, a sice Muzikoterapie s Šárkou Veselou. Děti čekalo seznámení se s netradičními nástroji, vnímání a naslouchání skrze pohyb, bubnování i společné zpívání.

Všechna odpoledne rychle utekla, děkujeme pořadatelům (INSPIRO), facilitátorce Mgr. Ivetě Zemanové a panu Mgr. Michalu Klapalovi, který dokázal srozumitelně (např. pomocí příběhů), sdělit potřebné informace, nebál se pojmenovat věci pravým jménem a bylo znát, že má mnohaleté profesní zkušenosti. Těšíme se na další setkání.

Za CVČ Ludmila Valešová

■ Na jednom ze vzdělávacích seminářů nechyběla muzika.
Foto: Ludmila Valešová

■ Vzdělávací semináře se setkali se zájmem veřejnosti.
Foto: Iveta Zemanová

Sportovní den je u nás už tradicí

Sadová - V sobotu 31. srpna jsme prázdniny zakončili již tradičním sportovním dnem, který se uskutečnil na sportovním hřišti v Sadové. Dopoledne jsme připravili všechny soutěžní disciplíny tak, aby ve 14 hodin mohli vše začít. Děti soutěžily ve dvou věkových kategoriích, do 9 let a nad 9 let. Bylo připraveno osm soutěžních disciplín - běh, skok do dálky z místa, hod balónem na dálku, hod míčkem na cíl, kop na branku, střelba na florbalovou bránu, fotbalgolf a střelba ze vzduchovky. Na absolvování disciplín měly děti 150 minut. Za každou disciplínu získaly dle výkonu body, které jsme pak sečetli a určili pořadí. V kategorii mladších dětí zvítězil Šimon Matějčík před Zdeňkem Blažkem a Čeňkem Růžičkou. V kategorii starších dětí zvítězil Tomáš Tužil před Danielem Drábkem

a Radovanem Středou.

Po celý den byl dětem k dispozici velký skákací hrad se skluzavkou. Po skončení sportovního dne se konalo představení cirkusu Jung, který navštívil naši obec. Večerní posezení s hudbou probíhalo s písničkami na přání přítomných občanů a setkala se s nevídaným zájmem. Každý si mohl nechat zahrát píseň svého srdce z jakéhokoliv hudebního žánru.

Občerstvení bylo jako vždy na vysoké úrovni, takže si každý našel svoji oblíbenou pochoutku na grilu nebo v udrně. Děti jako vždy vzaly útokem párky v rohlíku a naše vyhlášené domácí hamburgery.

Počasí nám letos velmi přálo, a tak se dětský sportovní den i sousedské posezení vydařily.

Jiří Středa

■ Závěrem sportovního dne nechybělo předání cen. Foto: Dušan Jedlička

Co se děje v Kaštánku?

Mžany - Letošní prázdniny členky Kaštánku skutečně neprolenošily. Jak jsme se již zmiňovaly v minulém čísle, školní rok jsme uzavřely vystoupením na Oslavách dohalické školní tradice. Toto vystoupení pro nás však ještě neznamenalo zasloužený prázdninový odpočinek, protože před námi bylo ještě koncertování na Poutové zábavě ve Stračově. I přesto, že jsme se do Stračova dostavily v omezeném počtu (tu tábor, tu dovolená s rodiči atd.), byl Stračov dle reakcí diváků upřímně nadšen.

Možná i díky těmto přespolním akcím se šíří dobrá pověst našeho souboru, protože nám od září přibyla

řada nových členek.

Od září pilně trénujeme na náš vánoční koncert. Za odměnu za tuto tvrdou práci jsme se po čtyřech letech opět rozhodly obnovit tradici kaštánkovského soustředění. V pátek 4. října jsme tedy vyrazily směrem Horní Olešnice. Majitel nově a krásně zrekonstruované chaty se z počtu dvanácti zpěvaček mírně orosil, předal nám klíče a řekl: „To tu ještě nebylo.“ K jeho velké úlevě jsme mu chatu v neděli zcela v pořádku předaly.

A co se na takovém soustředění děje? Od rána do večera se zpívá, vyrábí se cvičné mikrofony, zdobí a malují se trička a provádějí se různá

dechová, artikulační a herecká cvičení. Počasí nám sice příliš nepřálo, ale nám to vzhledem k nabitému programu ani nevadilo. V rámci úsporných opatření jsme nenavštívily žádná zařízení restauračního typu, ale vařily jsme si výhradně samy. Z některých zpěvaček se vylouply celkem nadějně kuchařky. Děvčata na konci hodnotila kvalitu stravy i ubytování slovy „luxus“ a „příště pojedeme aspoň na týden“. Touto cestou bychom rády poděkovaly Obecnímu úřadu ve Mžanech a SDH Mžany za zajištění dopravy.

Odpočaté po soustředění se opět vši silou vrháme na přípravu na vánoční koncert. Do té doby nás však ještě

čeká adventní dílna, která se koná 23. listopadu a kde si děti i dospělí mohou vyrobit zajímavé vánoční dekorace.

Kdo by nemohl vydržet až do koncertu, může přijít na malou „ochutnávku“ 1. prosince do Mokrovous na rozsvěcení vánočního stromu. Pak už nás čeká „pouze“ náš vánoční koncert. Letos se ponese v duchu tradičních vánočních koled. Budeme se na vás na všechny těšit v neděli 22. prosince 2019 od 18:00 hodin v Pivovaru Lindr Mžany.

*Za Kulturní spolek Kaštánek, z.s.
Ilona Bulíčková, Aneta Khunová*

▪ Na soustředění nechyběl ani nácvik zpívání na mikrofon.
Foto: Aneta Khunová

▪ V pauze mezi zpíváním nechybělo malování na trička.
Foto: Aneta Khunová

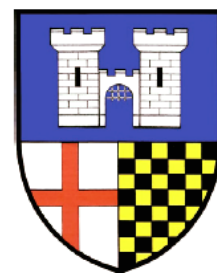
Marie Nepasická Dámské krejčovství

mobil : 721 830 146

Dvorská 648 | 503 11 Hradec Králové

Přijímací salonek v H.K. na adrese
Ulrichovo náměstí čp. 737

OBEC HRÁDEK

nabízí od 1. 1. 2020

k pronájmu
hospodu Na Kopečku

Bližší informace

Hana Fejglová - 739 011 517

Během prázdnin akce pro děti i dospělé

Suchá - 6. července 2019 jsme uspořádali dětský den. Děti tu měly připravené soutěže o ceny. Kromě soutěží se děti a rodiče povozili na koňském povozu, klaun maloval na obličeje, pochutnali jsme si na zmrzli-

ně, hasiči ze SDH Nechanice nás poprosili a osvěžili vodou.

Poté pokračovala zábava ve formě her - vodní bitva, židličky, přetahování s lanem, rádi se zapojili i rodiče.

V podobném duchu proběh-

lo i rozloučení s prázdninami 31. 8. 2019. K soutěžím jsme zakousli masíčko na grilu.

Myslíme si, že obě akce proběhly nad očekávání úspěšně a nadále se budeme snažit, aby naše obec ožila.

Děkujeme všem, kteří pomohli s organizací, přípravou a úklidem. Zároveň děkujeme návštěvníkům a budeme se těšit na další akce, které již plánujeme.

Martina Vávrová

▪ Prohlídku auta a osvěžení nám umožnil SDH Nechanice. Foto: Lucie Kalousková

▪ Děti si užili malování na obličeje i společnost klauna. Foto: Monika Šubrová

Naše víska na kulturní stezce

Hřibsko - Vše se zrodilo v zimě 2019 při sousedském posezení v naší knihovně. V létě uspořádáme v Hřibsku koncert. Jelikož Hřibsko v posledním roce často navštěvuje členka saxofonové skupiny "SAXY BABY", bylo jasné, že to bude právě vystoupení této skupiny. Jenže, jak už to bývá, myšlenka usazená v hlavě hlodá jako bobří u Berounky, a tak se najednou narodil "Hřibský kulturní minifestival".

Bylo to poslední červnovou sobotu. U knihovny v Hřibsku vyrostl za dopoledne "Festivalpark pod lípou". Po obědě jako první na místo činu dorazil zvukař a na pódiu začalo růst osvětlení a ozvučovací aparatura. První kámen mi spadl ze srdce, vše bylo na velmi profesionální úrov-

ni. Zázemí pro účinkující vytvořené v knihovně začala zaplňovat náctiletá děvčata v černých koktejlkách, to dorazily Saxy Baby. Po chvíli už stojí na pódiu a probíhá rychlá zvuková zkouška. V 18:00 vše vypuklo. První ročník Hřibského festivalku začal nádhernými tóny saxofonů. Děvčata předvedla hodinu a půl trvající show, při které zahrála průřez hudebními žánry od vážné hudby až po heavy metal. Druhý kámen mi spadl ze srdce, první skupina sklídila obrovský potlesk a zároveň obdiv, vždyť vydržet foukat v takovém vedru do saxofonů není žádná procházka růžovou zahradou. Ihned jak děvčata opustila pódium, zaplnili ho členové skupiny Elektrophonix a úderem osmé hodiny

začala jejich show. To už zvedlo přihlížející z laviček a trávník před pódiem ze změnil v taneční parket. Opět jsme viděli perfektní vystoupení, které vygradovalo po dvou hodinách, kdy návštěvníci festivalku nechtěli skupinu pustit z pódia. To už mi ze srdce spadl třetí kámen. Sotva Elektrophonix vyklidili pódium, ponořil se náš "Festivalpark pod lípou" do tmy. To byl ten pravý okamžik pro nástup posledních vystupujících, což byla skupina Ascarya s ohnivou show. Jejich vystoupení na závěr festivalku bylo dech beroucí a opět bylo zakončené bouřlivým potleskem a dunivou ránou, což byl čtvrtý kámen který ulevil mému srdci. První ročník skončil a mohu již teď slíbit, že nebyl poslední. Ještě dlouho

jsme seděli u knihovny a debatovali o sobotním zážitku. S připitomělým úsměvem spokojenosti na tvářích jsme si vychutnali vítězný doutník, protože akce se zdařila. Samozřejmě musím poděkovat všem členům SK Hřibsko z.s. a všem sousedům, kteří nám pomohli s přípravou a realizací. Bez Vás by to nešlo. Zároveň děkují i sponzorům: společnosti DSA a.s., zemědělcům Agrosem semenářské družstvo ze Stěžer, Obci Stěžery, Městanskému pivovaru Hradec Králové a.s. a jejich pivu Klenot a nejmenovaným živnostníkům a podnikatelům z Hřibska. Velké díky všem a těším se na spolupráci při příštích ročnících.

Za SK Hřibsko z.s. Michal Elčknar

▪ Kulturní festival v Hřibsku měl velký úspěch. Foto: archiv

▪ Závěrem nechyběla ohnivá show skupiny Ascarya. Foto: archiv

Rok na vsi

Nerošov - Doufám, že čtenářům nebude vadit, že jsem si vypůjčil název svého příspěvku od bratří Mrštíků, ale nic případnějšího mě nenapadlo. Náš příběh nemá zápletku ani vyvrcholení, ale je prostým popisem toho, co se v našem Nerošově za rok událo s tím, že si dovolím ještě malý exkurz do nejbližší budoucnosti.

Nový rok jsme přivítali tradičně – u naší zvoničky (bez ohňostroje) půlnočním zvoněním a samozřejmě připitkem, na který jsme se pečlivě připravili. Rachejtle jsme viděli v okolních vesnicích a mohu říci, že byly daleko působivější, než kdyby se s rachotem rozsvěcely přímo nad našimi hlavami. Byl to náš první počin roku 2019, kdy jsme se dohodli, že nebudeme působit zbytečný hluk a plašit jím ptáky a zvířata doma i v lesích.

Ptáci se stali naším zájmem i v dalších dnech, kdy se někteří z nás rozhodli zúčastnit celonárodního sčítání ptáků na krmítkách a získali jsme velmi zajímavé výsledky. Během jediné hodiny vyhrazené pro sčítání jsme zjistili, že k nám běžně pro slunečnicová semínka zalétá 11 druhů v překvapivě velkém množství.

Masopustní průvod se odehrál tradičně, s jedním velikým překvapením. Zjistili jsme, že si Bašnický potok pro sebe zabral zbrusu nový vodník, který ovšem působil velmi přátelsky a vzhledem k průtoku vody v tomto toku nevypadal ani nebezpečně. Na masopust se ale skutečně vyparádil.

Velikonoce jsme oslavili velikonočním segedínským gulášem a vynikající dršťkovou polévkou, což je tradiční závěr velikonoční pochůzky nerošovských mužů. Potřebovali

jsme načerpat síly, neboť jsme se již připravovali na další akci našeho spolku Neroš, a tou byl úklid naší vesničky. 19. dubna jsme se měli sejít v co největším počtu, abychom uklidili nepořádek, který se během zimy nashromáždil. Bohužel, nesešlo se nás příliš mnoho, ale hlavně, nepřišli ti, kteří největší nepořádek ve vesnici dělají. I přesto jsme z Nerošova opět udělali klíčku, do které je radost jezdit a ve které je radost bydlet. Takže každoroční pálení čarodějnic proběhlo již v téměř dokonale uklizeném Nerošově.

A radost jsme si skutečně udělali, neboť v květnu jsme vyrazili na výlet. Nebylo to daleko, ale zato jsme jeli za poučením. Navštívili jsme rukopisnou komůrku v kostele sv. Jana Křtitele ve Dvoře Králové nad Labem, kde 16. září 1817 Václav Hanka objevil sešitek, který na desítky let rozdělil celou českou společnost. A je otázkou, zda v této věci není rozdělena dodnes, neboť ani my jsme odsud neodcházeli jednoznačně přesvědčení o pravosti či nepravosti známých rukopisů.

V polovině července se uskutečnil Nerošov Open, tedy otevřený turnaj v pétanque o putovní pohár Pepy Duška, našeho, jak my mu říkáme, starosty. Po loňském vítězství manželů Hrabálových se letos na dno poháru podívali manželé Machanovi, kterým toto vítězství všichni z celého srdce přáli, zvláště potom, co byl pohár naplněn šampaňským.

Na konci prázdnin se nerošovští milovníci ryb sešli u kotlíku maďarské rybí polévky halászlé a v polovině září jsme uspořádali dětem, jako oslavu jejich dalšího nástupu do školy, vaření nerošovské bramborač-

ky z vlastnoručně nasbíraných hub a přinesených brambor. Vzhledem k tomu, že jim při sběru radila zkušená mykoložka, nemusel se nikdo bát, že by se do polévky dostalo cokoliv špatného. Děti se zabavily tak, že jim snad ani nevdalo, že hned v pondělí musí zase do školy. A ještě k tomu se dozvěděly něco nového o houbách, kterých nasbírali určitě dost.

A co na vsi připravujeme dál, aby

byl náš rok uzavřen? Samozřejmě se těšíme na posvícenské koláče, svatomartinskou drubež (ještě rozhodnuto jakou) a na advent, se kterým je spojeno zdobení a rozsvěcení vánočního stromu. A pak opět přelom roku, kdy si popřejeme šťastný a veselý rok 2020. Ten čas opravdu strašlivě letí...

Alexandr Hrabálek
nerošovský chalupář

▪ Nerošovský vodník. Foto: Alexandr Hrabálek

IV. ročník Pěšky i na kole kolem Dohalic

Dohalice - Sobota 7. září 2019 začala sice poněkud uplakaně, ale to našťásti neodradilo téměř 160 sportovních nadšenců z Dohalic a okolí, aby se odpoledne sešli na Dohaličkách u kostela a zúčastnili se již 4. ročníku pěší či cyklistické túry kolem obce. Zúčastnit se mohl opravdu každý, výběr tras v rozmezí 9, 20 a 30 kilometrů uspokojil malé i velké, příležitostné i pravidelné sportovce. Spojujícím bodem pak byla zastávka na střelnici. V cíli u dohalické sokolovny pak každý sportovec mohl doplnit své síly. Každý účastník si navíc odnesl i malou památku - cyklistický zvonek s logem Dohalic.

Jako každý rok i letos byli zvláště oceněni nejstarší a nejmladší účastník „závodu“. Tím nejstarším byl osmdesátiletý pan Strnad, tím nejmladším pak sotva půlroční Albert Jaroš.

Děkujeme všem zúčastněným, že do toho i přes původní nepřízeň počasí šli, ale také všem, kteří se podíleli na přípravách a průběhu akce, mimo jiné SoDo maminkám, které i letos napekly výborné pohostění.

Terezie Horáková

▪ Nejmladší účastník závodu si cestu na kole užil s maminkou. Foto: Věra Kobrová

Radostovské štrúdobraní

Radostov - V sobotu 21. září 2019 se u nás uskutečnil 5. ročník Hasičského odpoledne s hudbou. Když jsme začínali, dnes už snad můžeme říci, s tradicí setkávání sousedů, které pořádají místní hasiči a spolek MAJ (za podpory obce), padl návrh, že každý ročník pojme jinak. Tak jsme v Radostově měli vinobraní, jiřinkové slavnosti či

loňské dýňobraní. A letos padla volba na um našich sousedek "kuchařek" a soutěž o nej štrúdl. Kuchařinky nezklamaly, činily se a do soutěže se nám sešlo 16 vzorků. Odbornou porotu tvořili všichni sousedé, kteří přišli posedět a měli nelehký úkol. Nakonec se ho ale zhostili se ctí a vítězný závin byl vybrán a náležitě oceněn.

Tak jako při minulých setkáních proběhl vědomostní kvíz a také bohatá tombola, ve které se sešlo téměř 100 cen od sponzorů i samotných sousedů. K poslechu i tanci zahrál a zazpíval pan Pešek. Děkujeme všem sousedům, že přispěli svou přítomností ke zduaru akce, jejíž konání bylo ohrožení. Neúprosný koloběh života nás posta-

vil před otázkou, zda pokračovat v přípravách, protože nás v jejich průběhu náhle opustil hlavní iniciátor a spoluorganizátor. Rozhodování bylo těžké, ale nakonec jsme to nevzdali, protože on by si to snad přál. Takže znovu za rok!

Radek Blaho, Eva Vašáková

■ Radostovské vzorky štrúdlu. Foto: Eva Vašáková

■ Posezení se protáhlo do večerních hodin. Foto: Eva Vašáková

TJ SOKOL TĚCHLOVICE – 100 LET SVÉ EXISTENCE

Těchlovice - Tělocvičná jednota Sokol byla založena 28. září 1919 v místním hostinci „U Hysků“, zpočátku jako pobočka sokolské jednoty v Libčanech. Prvním starostou byl bratr Josef Ledvinka - povoláním učitel. Sokolové tehdy pořádali veřejná cvičení, atletické závody, hokejové zápasy, divadelní představení, kabarety, veselohry, dětské dny, taneční zábavy a plesy. Dokonce založili i pěvecký kroužek. Od roku 1933 byla v Těchlovicích dvě házenkářská družstva, která hrála národní (českou) házenou. Ve čtyřicátých letech se házená stala nejoblíbenějším sportem. Družstvo mužů hrálo v letech 1948-1949 nejvyšší soutěž: Českou ligu v házené. V dubnu r. 1964 byla založena sokolská hudba „Čerešnička“. Její zakladatel, bratr Josef Fajl, se stal výraznou osobností těchlovického Sokola a v jeho čele byl 34 let. Začal cvičit jako žák už před válkou v roce 1937. V devadesátých letech byl zvolen do předsednictva Sokolské župy Orlické. Věnoval se intenzivně výchově mladých cvičenců. V roce 1975 měla jednota rekordní počet 104 členů. V letech 1980-1982 byly v obci zásluhou Františka Doležala, ing. Jiřího Zikla, Františka Čepka a Josefa Vyčítala vybudovány svépomocí dva tenisové kurty s klubovnou. 25. února 1981 byl při TJ Sokol založen tenisový oddíl, který byl v té době velmi aktivní a s krátkým

přerušením stále pořádá tenisové turnaje. Současně se Sokol věnoval hlavně cvičení s dětmi. V roce 1990 se jednota přihlásila k obnoveným sokolským tradicím a přestoupila z ČSTV do ČOS a spadá pod Sokolskou župu Orlickou. Tehdy měla 96 členů. Průměrný věk byl 28 let a měl 6 sportovních oddílů: Oddíl sokolské všestrannosti, tenisu, volejbalu, nohejbalu, fotbalu a stolního tenisu. Koncem roku 2004 byl tenisový areál, který se skládá ze dvou tenisových dvorců (asfaltový a antukový), klubovny, šatny, sociálního zařízení a hrací stěny, opraven nákladem cca 60 000 Kč. Fotbalisté využívají obecní hřiště pro malou kopanou. Stolní tenis sokolové hrají v tělocvičně v budově Obecního úřadu Těchlovice. V současné době postrádá jednota členy z řad mládeže. Velkým přáním nejen sokolů je obnovit činnost oddílu sokolské všestrannosti žáků a dostat tak děti od počítačů a televizi opět ke zdravému pohybu. To by byl krásný dárek ke stým narozeninám Sokola Těchlovice.

A jak se slavilo?

Na sobotu 21. září 2019 pořadatelé objednali krásné počasí. Hlavním gratulantem byla starostka Sokolské župy Orlické sestra Marika Prockertová. Našemu nejstaršímu členu jednoty, bratru Josefu Fajlovi, předala „Pamětní medaili“ za dlouholetou sokolskou činnost a na prapor naší jednoty připnu-

la „Pamětní stuhu“. Ten den sportoval téměř každý. Hrál se fotbalové utkání mezi fotbalisty Těchlovic a juniorkami Spartaku Hradec Králové. Oddíl Capoeiry z Hradce Králové předvedl brazilské bojové umění. Na kurtech probíhal volejbal. Děti tančily, běhaly opičí dráhu a trénovaly postřeh při míčových hrách. Přesně „po sokolsku“. S dětmi soutěžili i jejich rodiče a prarodiče. Opékalo se prase, točilo se pivo a koláče plnily stoly. Poděkování patří především sokolům, sponzorům, ale i dětem

z mateřské školy, členkám spolku „Těchlovandy“ a všem ochotným lidem, kteří přispěli k oslavě stého výročí.

Posledním turnajem ve venkovním prostředí byl tenisový turnaj ve dvouhře. Kvůli dešti byl přesunut ze soboty na neděli 6. října 2019. V turnaji startovalo 7 mužů a jedna žena. Zvítězil Pavel Hulaj před Vítězslavem Štěpánkem. Vítěz obdržel vázu a první tři hráči medaile s vyrytými údaji o tomto turnaji.

Jiří Zíkl

■ V rámci oslav byl starostkou Sokolské župy Orlické oceněn nejstarší člen jednoty, bratr Josef Fajl. Foto: Jiří Zíkl

Velká soutěž v malých Pšánkách

Pšánky – V letošním roce se uskutečnil již 22. ročník soutěže v požárním sportu „O pohár starosty obce Pšánky“. Letošní ročník byl odlišný především svým zařazením nejen do seriálu soutěží Východočeské hasičské ligy, ale i do Extraligy České republiky v požárním útoku (závěrečné kolo EX ČR v požárním útoku). Velké nedělní soutěži předcházela v sobotu 24. srpna soutěž „O nejrychlejší náběh“, které se účastnilo 32 týmů, následovala večerní zábava. Do Pšánek se pak 25. srpna sje-

lo celkem 67 týmů z celé České republiky a včetně fanoušků se obec rozrostla přibližně o 650 osob. Atmosféra, která doprovázela celou soutěž, byla pohodová a přátelská a diváci se mohli těšit z krásných požárních útoků. Na hřišti v Pšánkách dokonce padl rekordní čas Extraligy České republiky v požárním útoku (Nevcehle, 15:63 sekundy – pravý terč, 15:58 sekundy – levý terč). Na druhém místě se v rámci Extraligy umístily Pasohlávky s časem 16:32 s, na třetím pak Zahorčice s časem 16:35 s.

Ve Východočeské hasičské lize se na prvním místě umístil Čikov (16:41 s), na druhém Bašnice (16:51 s) a na třetím místě Trnava (16:54 s). Domácí družstvo Pšánek se umístilo na 8. místě ve Východočeské hasičské lize s časem 17:20 s. Pauzu mezi soutěží mužů a žen vhodně vyplnilo představení Sovětic ze Sovětic s názvem Hoří nám domeček. Soutěž žen nabídla divákům rovněž velký zážitek a mnoho krásných požárních útoků. S krásným časem 16:04 s se na prvním místě v obou li-

gách umístily hasičky z Dětkovic, na druhém místě s časem 16:45 s se umístily hasičky z Letohradu – Orlice. Třetí místo v Extralize patřilo hasičkám ze Staré Říše (16:45 s) a ve Východočeské hasičské lize se na třetím místě umístily hasičky z Renmotoru Jinolice (16:57 s). Velký dík patří všem sponzorům a pořadatelům, kteří se na realizaci soutěže podíleli a díky nimž soutěž každoročně dosahuje své vysoké kvality. Soutěž byla realizována za finanční podpory Královéhradeckého kraje. *Václav Zubr*

▪ Družstvo muži z Pšánek. Foto: Petr Munzar

▪ Pšánky měly tento den o 650 návštěvníků více. Foto: Dominik Hrdý

2. ročník Hříbecké 50

Hříbsko - Bylo sychravé sobotní ráno 7. září 2019. Venku dešť, vítr a bláto, zkrátka počasí „že by psa nevyhnal“. Navzdory tomu sportovci, nejen z Hříbska, vstávají a začínají s předzávodními přípravami a procedurami. Protáhnout se, kafičko, vajíčka se slaninou a znovu se protáhnout. S blížícím se polednem přestává pršet. Je čas namazat běžky. Každý volí jinou strategii, a tak vidíme vosky všech známých i neznámých barev. Je tu patnáctá hodina a to je ten pravý čas vyrazit k prezentaci závodníků. Pro letošní rok nám přibývá kategorie dětí.

Nastává okamžik, na který se těšíme celý rok, okamžik, kdy bude zúročeno celoroční odříkání a trénink. Je tu START. Vyrazíme na trať závodu s hromadným startem, pro letošní rok prodlouženého na tři kola s dvěma povinnými občerstvovacími zastávkami. Trať je v obležení fanoušků, kteří nás ženou svým potleskem do cíle. Závod je náročný, na čelech závodníků se objevují krůpěje potu, od lyží odlétávají spony, o pády není nouze. Takový je druhý ročník, drsný a krutý. Konečně cíl. Někteří cílem proběhli, někteří byli provaleni a někteří v cíli padli. Ale všichni

jsou šťastní. Rychle doplnit energii a za dalších 45 minut je tu vyřazovací sprint okolo sv. Václava. Atmosféra houstne, zde dochází i na lokty a někteří používají při kontaktu dokonce hůlky. Davy diváků šílí a okolo projíždějící automobily zastavují, protože nevěří svým očím. Je dobojováno, všechno odpuštěno a závodníci si padají do náruče. Závodníky jsou završeny vyhlášením vítězů a předáním cen.

Končí roční dieta, vrháme se na dvě kytý, které zatím oheň a žár upravily do lahodné podoby. Je čas oslavovat, neboť vítězové jsou všichni, kteří s námi do

toho šli a nebáli se šaškovat pro obveselení ostatních. Pozávodní veselí se mění v sousedské posezení u dobrého jídla i pití a do dlouhých nočních hodin probíráme zážitky z právě ukončeného druhého ročníku Hříbecké 50.

Závěrem musím poděkovat celému přípravnému a organizačnímu týmu SK Hříbsko z.s. a všem, kteří nám při našem blbnutí pomáhali. Věřím, že vzhlas tohoto závodu nám pro příští ročník přivede spoustu nových závodníků, a to i z okolních obcí. Na všechny se už teď těšíme. Takže SKOL!

Za SK Hříbsko z.s. Michal Elčknar

▪ Závodníci se formují na startu. Foto: archiv

▪ Hříbecká 50 - po doběhu. Foto: archiv

Desátou Hubertovu jízdu provázal déšť

Boharyně - Sobota 5. října nás přivítala zataženou oblohou s mírným deštěm. Po devíti letech, kdy jsme se probouzeli do slunečných sobot, nás počasí nevyslyšelo a rozhodlo se doplnit nedostatek vody.

To nás však neodradilo a dorazili jsme na louku, kde byl plánovaný sraz na Hubertovu jízdu. Členové klubu přijeli s velkým předstihem, aby mohli povozit příchozí děti a rodiče v kočáře nebo sedle. Bohužel vzhledem k nepřestávajícímu dešti byla účast dětí minimální.

Po té nastal okamžik pravdy, jestli na

trasu Hubertovy jízdy vyjedou jen členové klubu anebo i jiní jezdci.

Jak se blížil čas odjezdu, na louku přijížděli další účastníci v sedlech. Ke klubovým čtyřem spřežením, tj. Pavel Groul, Honza Hladík, Honza Chmelař a Ondřej Rain, se přidal i pan Kubias se svým huculským spřežením.

Sedlových koní se nakonec sešlo 29 včetně nejmenšího jezdce na nejmenším poníku pana Mullera z Roudnice.

V roli lišky se letos představil Tomáš Jandera na koni Arša, mástr prvního skokového lotu byla Zita Borovcová a mástr druhého lotu Jiří Svoboda je-

doucí na koni Blesk.

A tak i přes nepřestávající déšť se v 11 hodin vydali jezdci i kočáry na trasu jízdy. Pro skokový lot bylo připraveno několik překážek po celé trase.

Vzhledem k nepříznivému počasí jsme po vzájemné dohodě s jezdci zkrátili celou jízdu na půlku. Přesto jezdci nepřišli o hledání liščího ocasu, které bylo vyvrcholením celé jízdy.

Na úplný závěr jezdci dostali od pořádatelů klubu pamlsky pro své čtyřnohé kamarády.

Tečku za celým dnem udělala večerní zábava v hospodě U jezírka, kde se

také konal hubertovský soud, který odsoudil prohřešky jezdců.

Jezdecký klub Boharyně děkuje všem jezdci, zejména dvěma jezdkyňám ze vzdáleného Žamberku, že i přes deštivé počasí přijeli, dále také všem divákům, kteří nás přišli podpořit. Zemědělskému družstvu Kratonohy, panu Machníkově a Obecnímu úřadu v Boharyni patří dík za možnost přejetí přes jejich pozemky.

A samozřejmě v neposlední řadě Radkovi a Luce Kolářovým děkujeme za super zajištění občerstvení po celý den.

Iveta Kýkalová

▪ Hubertovu jízdu provázal déšť. Foto: archiv

Podzimní kalendář akcí

v Pivovaru Lindr Mžany

Tradiční
Svatomartinské
hodování
8.11. - 11.11.
2019

Vánoce
nanečisto
24.11.2019

Zvěřinové
hody
29.11.-1.12.
2019

Mikulášská
nadílka
5. 12. 2019

RESTAURACE REZERVACE: +420 775 070 807, UBYTOVÁNÍ A SPORTOVNÍ ZÁZEMÍ: +420 775 070 122
E-mail: info@lindr-pivovar.cz, www.lindr-pivovar.cz

VITALTECH
ROZBĚŘICE
PRODEJ, PŮJČOVNA A SERVIS
ZAHRADNÍ TECHNIKY

Štípač dřeva

6t

+ zdarma

6.200,-

www.vitaltech.cz

Pozběřice 18 | 503 12 Všeňstary | Tel: 495 458 152 | mobil: 725 993 021 | e-mail: info@vitaltech.cz

Cesta na Mistrovství světa v Argentině – Misurina Skymarathon

Misurina je krásné horské městečko rozkládající se okolo stejnojmenného jezera v srdci italských Dolomit v nadmořské výšce okolo 1800 mnm. Dominantou oblasti jsou "Tři věže", nebo také Tre Cime, či Drei Zinnen... kdo někdy vyrazil do Dolomit, tak určitě o tomto skalním útvaru, okolo 2900 m vysokém, zaslechl. Stal se také motivem několika závodů a jedním z nich je právě Misurina skymarathon od organizátorů Tre Cime Experience s délkou 42 km a převýšením 3000 m. Nádherný avšak velmi těžký závod s pasážemi po řetězech, spoustou těžkých seběhů i výběhů se mi podařil v roce 2017 vyhrát a porazit bronzového z nedávného Mistrovství Evropy ve skyrunningu Daniho Junga. Podpora týmu na Dolomitenmannovi!

Pouze hodinu od Misuriny leží Lienz, město, které každoročně první víkend v září ožije ve jménu Dolomitenmana, kde pravidelně startují za Techniku Brno Extreme (letos vzhledem k 15. místu z loňska vybírám nucenou pauzu pro možnost amatérského startu v příštím roce). Spojení s touto nezapomenutelnou týmovou akcí bylo nasnadě. Závod ovlivnila nepřízeň počasí a po dlouhých letech změna běžecké části na vrchol Hochstein zamíchala kartami. Běžecská část Dolomitenmanna je odjakživa synonymem brutálního běhu do vrchu (12km/+2000m), letos proto možná mnozí podcenili alternativu, která ovšem nebyla o moc snadnější. Technika Brno Extreme zahájila

třetím amatérským místem Andreje Paulena, Ondra Fejfar ztratil, ale prodral se do cíle, aby mohla nastat fenomenální stíhací jízda. Někdy se to stane, že když není co ztratit, tak to najednou vše šlape a to se přesně stalo. Do závěrečné části vodáckého úseku vstupovali oba týmy Techniky společně a bylo z toho opět podium, tentokrát 3. a 5. místo. Týmová oslava v cíli, rychlé rozloučení a poté už do Misuriny na zahajovací ceremoniál.

Počasí, které nám svědčí.

Ačkoliv začátek září je v ohledu na počasí v horách velmi stabilní, tentokrát tomu tak není. Předpověď hlásí pouze 4 stupně a od 1800 m sněžení, popřípadě vytrvalý déšť. Start v osm hodin ráno, poslední informace o změně trati, která bude velmi podobná té z roku 2017. Tvar osmičky, první okruh těžší okolo již zmiňovaných Tre Cime do výšky 2450 m. Hned od úvodu se do čela nikomu nechce, nakonec to na sebe bere vynikající italský skyrunner Luck Cagnati (25. z veleprestižního závodu Siere - Zinnal). Mlha, déšť ztěžují orientaci a Luck vypadá, že ví kudy kam, držím se mu v patách až na nejvyšší vrchol trati. V seběhu potvrzuje své kvality a na čele vytváří nepatrný náskok. Terén je velmi náročný - mokrý dolomitský vápenec nejen že svou barvou sních připomíná, ale místy i podobně klouže. První změna trati letošního ročníku vede stoupáním do velmi prudkého sutoviska, zde nastává i nejpomalejší kilometr závodu (13:00 min). Stoupání do 2300

m přináší krom vytrvalého deště první sněhové, spíš ledové vločky, víchr a myšlenky na to, že bunda v povinné výbavě není jen pro nic za nic. Opět velmi náročný seběh serpentinami a pasáže, které jsou opravdu "o život", potvrzuje Ivan Kestler: "Byla to obrovská rána, chvíli jsem přemýšlel, jestli mám všechny zuby a půl hodiny ze mě tekla krev". Nakonec se jednalo jen o nepříjemnou odřeninu v oblíčeji, Ivan zabojoval a doběhl na perfektním 11. místě. Druhá část závodu, trochu závist Luckovi, že mizí do cíle, ale uklidnění, že bude rozhodně "běhavá", protože se jednalo o totožnou smyčku z roku 2017 akorát v protisměru. I tak nejpomalejší kilometr této "běhavé" části dosahuje na 9:00 min. Jedná se však o krásné, avšak těžké traily plné kamenů, kořenů, nicméně trať již připomíná daleko více terén, který můžeme nalézt i v Krkonoších, avšak se pohybuje stále okolo 2000 mnm. Trochu děsivý je poslední seběh. Vzpomínky z roku 2017 vyvolávají chodecké pasáže po pastvině a to se nyní poběží dolů? Organizátoři ale nic nepodceňují, ačkoliv je opravdu psí počasí, tak každých sto metrů stojí zachumlaný záchranář. Seběh až do úrovně 1700 m k chatě, kde povzbuzuje místní personál, to je Itálie! Horský běh opravdu milují a i tato scéna to potvrzuje. Jen pár kilometrů do cíle připomínající běh v potoku, který se utvořil úzkou pěšinou. Naštěstí Salming Trail 5 drží jak přibité, díky za to, že jsem v pořádku opět u jezera! Poslední

rovinka, ruce nad hlavu a obhajoba titulu z roku 2017 je tu - konečná délka 39 km potvrzuje lepší čas oproti 2017, avšak při stejném převýšení. V průměru na kilometr téměř totožně okolo 6:00 min. Vyhlášení ve velmi přátelském duchu, skvěle zajištěné a proto jistě na viděnou příště, nejspíš za dva roky, protože příští rok by měl opět dostat přednost Dolomitenmann. nebo stihnout oba?

Proč to vše?

V roce 2017 a 2018 se podařilo týmu českých běžců do vrchu na MS v dlouhém horském běhu získat bronzovou, respektive zlatou medaili. Oba tyto kovy jsem mohl pověsit na krk, jelikož jsem byl součástí reprezentačního týmu. Vloni ale po pádu skončily mé naděje na individuální úspěch a 49. místo nezaručuje jistotu nominace pro rok 2019. Ta vedla přes mezinárodní úspěch na distanci podobné MS. Na zkoušku jsem zaběhl Krkonošskou 50 (1. místo), ovšem i ten start měl důvod jen v ohledu pro Misurinský maraton.

Výše zmíněné úspěchy jen potvrzují kvalitu českého týmu a proto konkurence je nesmírně kvalitní. 16. 9. již bude jasné, jestli jsem se vešel mezi pět nejlepších českých běžců do vrchu nominovaných pro start 16. 11. 2019 v Argentině, pokud se to chcete dozvědět, tak musíte pro informace na www.atletika.cz, uzávěrka tohoto článku je ještě před datem zveřejnění nominace.

Milan Janata

▪ Cesta na mistrovství v Argentině. Foto: archiv

▪ Náročný závodu přilákal spoustu účastníků. Foto: archiv